

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 4 - 2020

Läs om:
SPM i Gäddfiske 2020

Ledare

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Ola Wahlberg, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändring/utebliven tidning:

E-post: info@skanepolisen.se

eller

Skånepolisens Sport & Fritid

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Bankgatan 20, 233 31 Svedala

Materialstopp till redaktion

och utgivningsplan 2021:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	1 mars	v 14
2	10 maj	v 24
3	16 augusti	v 38
4	8 november	v 50

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Jesper med en stor Gädda.

Foto: Glenn Olsson

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd
Magnus Cederlund, Camilla Wixenius.

Tryck:

Exakta Print, Malmö

www.exakta.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhängare till dessa.

Så lägger vi ännu ett MPGI-år till handlingarna

Året har varit ett märkligt år med fler utvecklingar än vad vi kunde förutse. Pandemin har nästan skapat en form av apokalyps och livet är mer eller mindre helt upp och ner.

Det har därför inte hänt så mycket i MPGI under hösten mer än att vi tagit tag i våra gamla pristroféer och sett till att de kommit in i olika monstrar för allmän beskådan. Vi fortsätter också med arbetet att rekrytera nya medarbetare till vår förening inte minst nu när fler och fler anställs inom polisen. I POMA är vi snart uppe i 1000 anställda med allt vad det innebär med klädsåp etc.

Styrelsen och jag vill passa på att i detta nummer, önska er alla en fröjdefull jul och ett Gott Nytt år även om dessa helger sannolikt inte blir sig lika och samtidigt tacka alla medlemmar för ert stöd till vår anrika förening. Hör du till dem som fortfarande har en minneslapp med att betala medlemsavgiften till MPGI så passa på och gör det nu när du ändå håller tidningen i handen.

Må väl och lyssna på de rekommendationer som lämnas av sakkunniga kring covid-19.

Styrelsen i MPGI genom
Ordförande MPGI

Stefan Sintéus

Innehåll

Ledare	1	Vi presenterar J.F Hansson	16
MPGI:s sektionsledare.....	2	Nostalgi: Davidshall i våra hjärtan.....	18
Ola begär ordet.....	3	KM i Matchspel 2020, Finalspelet.....	20
Styrelsen – Kassör Malin Löfström Nord	4	Nostalgi och en tillbakablick på	
Styrelsen – Ledamot Andreas Persson	5	MPGI:s cykelsektion	22
Avslutning på MPGI-Touren 2020.....	6	Nekrolog – Lars-Göran "Lasse" Karlströmer.....	25
MPGIs Klubbmästerskap 2020	7	Fototävling.....	26
Polisjakten på de gröna grisarna	8	Polisens Musikkår Region Syd	28
JO´s Challenge 2020	12	Tävlingskalender	30
Digitalt Brand- & Polis-SM i cykling	15	Viktigt från föreningen!.....	31
Boktipset	16	Finn fem fel.....	32

MPGI:s sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Golf

Göran Holmgren
010-561 45 57, 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Ishockey/rinkbandy

Rasmus Andersson
0730-60 85 96
rasmus.andersson@polisen.se

Boule

Per Robertz
0701-74 83 49
per.robertz@gmail.com

Bowling: (vilande)

Thomas Stenbeck
thomas_948340@bredband.net

Funtionell Fitness

Fredrik Ivehed
fredrik.ivehed@polisen.se

Handboll – herrar

Magnus Billing
magnus.billing@polisen.se

Jakt/Fiske

Ola Wahlberg
ola.wahlberg@polisen.se

Fotboll – dam

Åsa Andreasson
asa.andreasson@polisen.se

Innebandy

Herrar: Stefan Olofsson
stefan.olofsson@polisen.se
Damer: Karin Lago
karin.lago@polisen.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Anders Larsson
010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Dynamiskt skytte

John Sharifi
0730-84 92 30
john.sharifi@polisen.se

Padel

Henrik Rosberg
0733-48 37 74
henrik.rosberg@polisen.se

Ola begär ordet

Ibland krävs inte mycket för att tillvaron ska förbättras

Nu när covid-19 viruset härjar mer än någonsin i vårt samhälle så är det viktigt att försöka fokusera på de små glädjeämnen som finns i våra liv. Ibland blir livet slentrianmässigt och man fastnar i gamla hjulspår. För att inte tappa suget helt måste man, tror jag, försöka att göra små förändringar i sin tillvaro.

Själv jobbade jag i många år med ett schema som inte var bra för mig. Jag arbetade skift med mycket kvälls- och nattpass och många helger på jobbet. Det gick ut över mitt mående och hälsa. Jag var ganska orörlig på jobbet och satt fast bakom datorn. Jag gick upp i vikt och min sömn blev sämre. Något var tvunget att göras. Jag började fundera på att se mig om efter en annan tjänst. Det som lockade mest var andra arbetstider, helst dagtid och fler lediga helger. I dag så finns det en hel del tjänster på Intrapolis, vårt interna "Internet" och man kan söka lediga tjänster per region eller nationellt. Problemet med detta är, upptäckte jag, att då en intressant och kul tjänst dök upp så var det många sökande på varje ledig tjänst. Jag sökte tjänst efter tjänst och

modet sjönk. Men till slut så hittade jag en intressant tjänst och fick en kallelse till en intervju. Efter en nervös väntan i några veckor så fick jag beskedet, jag fick tjänsten. Den nya tjänsten innebar också att jag var tvungen att lämna POMA som jag varit trogen sedan jag stapplade ut på ostadiga ben som nybakad polis för 30 år sedan. Jag har alltid velat prova på att jobba någon annanstans och det fick jag nu eftersom min nya tjänst var i Lund.

Till min gamla arbetsplats körde jag bil varje dag och blev mer och mer en soffpotatis. Nu fick jag möjlighet att börja cykla till jobbet då enkel resa dit bara är 6 kilometer. Jag lade en slant på att fixa till min 7-växlade Crescent och började cykla varje dag. Det var tungt i början när man var ovan och man blev öm i baken. Någon vecka in började jag känna mig bättre till mods. Jag mätte bättre, byxorna började bli för stora. Jag vägrade mig och såg till min förvåning att jag tappat tre kilo. Dessutom hade den nya dygnsrytmen gjort att jag sov bättre på nätterna. Jag mätte toppen helt enkelt och baken ömmade inte längre.

Jag fortsatte såklart att cykla till jobbet och jag slog hela tiden mina tider, för såklart hade jag Runkeeper igång så jag kunde mäta mina cykelturer. Nu efter en månad så har jag tappat ytterligare tre kilo och med det har måendet fortsatt att bli bättre. Det krävs inte mycket för att hela tillvaron ska bli bättre. Hela min tillvaro förbättrades och jag mådde som en prins. Nu, ytterligare några veckor senare håller måendet i sig och jag har fortsatt cykla till jobbet.

Med detta vill jag säga att det krävs inte mycket för att ens tillvaro skall förbättras. Jag brukar alltid avsluta mina texter här med en uppmaning om att ni ska fortsätta röra på er eller att börja röra på er. Jag har visat med ovanstående rader att det går, med små medel, få till en förändring. Konditionen blir bättre och livet känns lättare.

Lev väl och håll avstånden.

Chefred. & redaktionssekr

Ola Wahlberg

Styrelsepresentation

Kassör Malin Löfström Nord

Jag valdes in i MPGL styrelse i slutet av 1900-talet/början av 2000-talet, när dåvarande polismästare Per Svartz var ordförande. Har även hunnit med Ulf Sempert som ordförande, innan Stefan Sintéus tog över som ordförande, för cirka 5 år sedan. Har haft kassörfunktionen hela tiden.

Började i gamla polismyndigheten i Malmöhuslän 1991, som passkontrollant i Trelleborgs hamn. Varvade passkontrollantsarbetet med ekonomistudier i några år. Fick en tjänst på gamla Förvaltningsavdelningen i Malmö 1998 som ekonomihandläggare, och har sedan arbetat med ekonomi, redovisning, finansiell styrning, lön i olika funktioner, både som controller och som chef i en hel del år. Även om min utgångs-

punkt 1998 var att ekonomi och staten/polisen kan nog inte vara så spännande! Idag har jag sedan snart 4 år en roll som verksamhetsutvecklare på ekonomiavdelningen och tillhör en nationell grupp som arbetar med utvecklingssamordning, IT-frågor, informationsägarfrågor och GDPR för ekonomiavdelningens IT-system, projektledning samt nyttorealiserings.

Både på hemmaplan och på semester är jag gärna aktiv, tycker om att spela golf, vandra och cykla. Naturligtvis i kombination med god mat och dryck och vackra vyer. Besöker gärna Tyskland, Österrike, Italien och Frankrike. På arbetet nyttjar jag gärna gymmet.

Styrelsepresentation

Ledamot Andreas Persson

Jag heter Andreas och har suttit i MPGLs styrelse sedan 7-8 år tillbaka.

Jag var sektionsansvarig för fotbollssektionen i nästan 10 år och efter några år så blev jag invald i MPGL's styrelse.

Min resa började som suppleant innan jag blev invald som ledamot och jobbar nu med att marknadsföra föreningen, bl.a. genom att möta alla våra nya aspiranter som kommer till POMA och jag håller även i kontakten med tryckeriet som vi jobbar med. Vi tar fram kläder med tryck som våra medlemmar använder vid tävlingar.

2007 lämnade jag PHS UMEÅ och började jobba i POMA. Jag började på IGV POMA och där var jag fram till sommaren 2018. På hösten samma år började jag som områdespolis på LPO Norr och här vikarierar jag nu som gruppchef. Trivs väldigt bra med att jobba brottsförebyggande då detta är aktuellt och ligger i tiden för myndigheten och i samhället.

På fritiden tränar jag som så många andra. Jag trivs bäst med gruppträning som Bodypump och Cxworx, vilket jag gör ett par gånger i veckan. Har även tagit upp mitt golf-spelande igen, får se hur det kommer att gå.

Hör gärna av er om jag kan hjälpa er på något sätt.

Avslutning på MPGI-Touren 2020

Malmö-Burlöv GK, Fredagen 9/10 2020.
Slaggolf.

Perfekt höstväder, mottagliga greener, marginell vind. Rättvisa förutsättningar för ett avgörande av MPGI-touren 2020.

Förutsättningarna var klara. Peter Dahlqvist i pole position skulle kamma hem touren OM INTE Jan-Olof Olsson lyckades vinna sista tävlingen samtidigt som Peter blev 5:a eller sämre. Såklart goda vinstchanser för Peter men man ska aldrig räkna bort en J-O i storform. Med segern i KM-Matchen några veckor tidigare som en fjäder i gubbakepsen är han extra farlig.

Peter, som annars är så glad och prätig, var märkbart nervös när han slog ut i ledarbollen. Något han själv lite motvilligt erkände 4-5 hål senare när han analyserade sitt inledande spel. J-O däremot, inledde starkt och efter 9 hål hade han gått runt på sitt handicap.

Sista 9 gick dock lite tyngre för J-O och Peter kunde så småningom slappna av, avsluta rondan snyggt och njuta av stunden.

Mats Jönsson avslutade året som han inledde det på Bedinge, nämligen genom att vinna. 71 slag och stabilt spel rapporterades från den bollen. Grattis Mats! Tvåa blev Jens Wahlman (73 slag) som glädjande nog hittat tillbaka till golfen och MPGI-touren efter en tids frånvaro. Trea blev Anders Meier, också han på 73 men med högre hcp.

Närmast pin vanns av AP på dryga metern! Imponerande med tanke på att hål 4 idag var väldigt tufft.

Längsta drive vanns av Johan Linnarsson som slog jättelångt.

Så: Hur slutade då MPGI-touren 2020? Jo, Peter Dahlqvist blev en av de lyckligaste vinnarna i tourens historia. Han fick komma fram och ta emot en flaska bubbel och ovationer från övriga och i sitt tacktal lös glädjen starkt.

Den formella prisutdelningen sker i samband med årsmötet 2021. Grattis Peter!

Topp 8 , MPGI-Touren 2021

Peter Dahlqvist

50 p

Mats Jönsson

45 p

Mats Hansson

44 p

Ola Wahlberg

42 p

Jan-Olof Olsson

41 p

Stefan Svensson

41 p

Christian D

41 p

Helene Dagsberg

35 p

Peter Dahlqvist (t.v.) gratuleras av tävlingsledaren för dagen, Henrik.

MPGIs Klubbmästerskap 2020

MPGIs klubbmästerskap avgjordes på Hinton Golf Club, Rönneback den 21/8.

15 man kom till start i denna tvådelade tävling. Dels skulle klubbmästaren kora över 36-håls slagtävling och dels skulle en nettoklassegrare utses. Nytt för i år var att nettotävlingen räknades som en valbar månadstävling på MPGI-touren där årets fem bästa resultat räknas.

Solen tittade fram bakom skyddsstängslet på morgonkvisten vilket gjorde att man fick förlita sig på känslan i bollträffen när man stod och värmdes upp på rangen. I övrigt var allt som

vanligt på Rönneback, snabba välsköttade greener och överlag en bra finish på banan.

36 hål, ett antal raka slag, ännu fler sneda slag, några treputtar, en lunch, en och annan kopsnurr, kanske till och med en svordom eller två senare hade vi så ett resultat att presentera:

KM vanns 2020 av Jörgen Hylén på 165 slag före Mats Berggren på 168 slag och fjolårssegraren Mats Hansson på 171 slag.

Nettotävlingen/månadstävlingen vanns av hemmaspelaren Peter Dahlqvist på 147 slag. Tvåa blev Anders Nilsson på 150 slag och trea, den tidi-

gare omnämnda Jörgen Hylén på 151 slag.

Stort grattis till Jörgen och Peter!

Längsta drive (på fairway) vanns av redaktör Ola Wahlberg. *Närmast pin* på hål 3 lyckades Anders AP Persson komma hem, 2,75 m från hål. Den sistnämnde tackar särskilt tävlingsledningen för valet av hål 3 istället för hål 12, se bild.

Härmed tackar vi Hinton Golf Club och Rönneback för de åren vi spelat vårt KM. Nästa år kommer KM arrangeras på en annan fin bana, nämligen ... ja det är faktiskt inte fastställt ännu! Var med på MPGI-touren 2021 så får du både veta och uppleva!

AP hittade KM 2020s svåraste läge på h...ften med ett leende och en backhand.

Peter Dahlqvist.

Polisjakten på de gröna grisarna

Så var det ännu en gång dags för det återkommande polismästerskapet i fiske. Likt de två tidigare upplagorna hölls årets tävling i Ringsjön. Till skillnad från innan tävlade vi nu om total längden på de tre längsta gäddorna som varje deltagare tog och minimimåttet för att rapportera in en fisk var 70 cm. Tävlingen var fortfarande individuell men vi kände att det skulle vara lite roligare på detta vis, istället för att man bara satsade på en lång fisk. Beslutet togs väl emot av deltagarna. De flesta trodde nog att det inte skulle vara några konstigheter att få upp tre godkända fiskar ...

Ringsjön som består av de tre sammanhängande sjöarna, Ö. Ringsjön, V. Ringsjön samt Sättoftasjön, har de senaste åren verkligen stigit i popularitet bland sportfiskarna. För en tid sedan var det i stort sett bara lokala fiskare som bemannade båtarna och gav sig ut på sjön. Men allteftersom intresset för sportfisket ökar bland befolkningen och fler och fler har möjlighet till egen båt så har Ringsjön blivit ett välbefolkat fiskeeldorado. Det fångas både stor gädda, abborre och gös. Då många även förvarar sin båt på trailer hemma mellan fiskepassen har det blivit allt vanligare med sportfiskare som kuskar land och rike runt och sjösätter båten i nästan vilken sjö som helst.

Ringsjön är ett ypperligt ställe för oss att hålla tävlingen i, då Höörs kanotklubb och multisportsklubb tillåter oss att nyttja deras lokal intill stranden. Där finns toalett, dusch & bastu, gym och möjlighet till övernattnig. Tråkigt nog visade det sig att värmepannan skulle bytas ut just denna helg, vilket medförde att den del av tävlingsledningen som sov över fick sova med strumpor och mössa på. Varmvattnet uteblev också så någon värmande dusch kunde man heller inte glädjas åt.

Detta år var minst sagt lite annorlunda när det kommer till planering och förberedelser. Som alla vet pågår pandemin för fullt, vilket ställer till det ordentligt för alla tillställningar när folk ska samlas på samma ställe. Därmed valde vi att inte väsnas för mycket om och inför tävlingen så vi inte skulle stå där och tacka nej till ett 30-tal deltagare. Vi hade även strikta restriktioner på symptom och om deltagarna hade någon i sina familjer med symptom. Till slut blev vi 16 st ivriga gäddfiskare som skulle göra upp om

den åtråvärda titeln "Polisens gäddkung 2020".

Redan på fredagen hade de två teamen med de mest hängivna av de mest inbitna fiskeentusiasterna kommit på plats med sina husbilar. Detta för att kunna vara så förberedda som möjligt vid startskottet morgonen efter. En rolig parentes på detta var att de båda teamen är två ytterligheter. Det ena laget hade med sina 225 hästkrafter i aktern på sin imponerande superbåt från USA, som lätt gör 50 knop fullastad, ett ordentligt övertag i matchen om att komma först ut till sitt favoritställe medan det andra laget, som vanligt, tog sig fram i krypfart med simfenor, sittandes i sina små uppblåsbara flytringar. I slutet av dagen, när allt räknades ihop verkade det dock inte

Gäddan är nästan lika stor som flytringen. →

↓ Några stora abborrar drogs också upp.

haft någon större betydelse, tur var väl det.

Vattenståndet i Ringsjön var olyckligtvis lågt och det ställde till det för många som inte hade fått i sina båtar. Som väl är har vi alltid veteranen Håkan med oss i startfältet som ordnar så att vi kan låna fiskeklubbens båtramp i Gamla Bo.

Lördagen bjöd på riktigt så kallat "gäddväder". Mulet och blåstigt med en och annan solglimt. Det visade sig också på fångstresultatet. Gäddorna var verkligen på hugget, hos vissa mer än andra i och för sig. Något team fångade över 20 gäddor och det var bara någon

enstaka deltagare som inte lyckades få någon gädda över 70 cm.

Som i alla officiella fisketävlingar numera är mätningen på fisken en essentiell och ibland kritisk punkt. Det är viktigt att man hanterar fisken varsamt. Desto större fisken är, desto känsligare är den för hantering ovanför ytan. Avkrokningen kan ibland också vara ett stort bekymmer i sig om gäddan varit glupsk och fått ner vobblern i halsen. Mätningen skall gå så snabbt som möjligt och den skall göras enligt konstens alla regler och fisken ska ta så lite skada som möjligt. Alltihop är en svår kombination, speciellt när en

gädda på +80 cm inte riktigt vill samarbeta.

Detta fick Joakim bittert erfara. Det plingade till i den gemensamma chattgruppen och där poserade Joakim med en prätig gädda som knappt fick plats på bilden. Alla var säkra på att det handlade om en 3-siffrig längd och med en sådan gädda i sina "Top 3" skulle han bli svårslagen.

Vi i tävlingskommittén gick direkt in i mailkorgen för att kontrollera mätbilden. Till vår förvåning ser vi då tyvärr att mätningen inte kan godkännas. Vi ringde fort upp den glada fångstmannen för att be honom att ta om bilden

En stor brax bodde också i Ringsjön.

Från lördagens gäddväder hade det svängt över på natten till stiltje och en sällan skådad och mystisk dimma hade dragit in över sjön. Stundtals kunde man inte ens se vart draget man kastade landade och det ställdes höga krav på båtförarna som inte hade det lätt att navigera. Risken att köra på grund eller rent av att kollidera med annan båt var hög.

Fisket var trögt, mycket trögare än på lördagen. Endast tre gäddor över 70 cm rapporterades in på söndagen. Således var Jesper och Per ohotade då de var de enda som hade vars tre godkända gäddor upp. Kampen om bronsplatsen var desto mer spännande. Jonas gick segrande ur den striden med sin söndagsgädda på 84 cm.

Även om mätbilden på Joakims gädda inte godkändes just för huvudtävlingens skull så är alla överens om att

men dessvärre hade de redan släppt tillbaka gäddan. Vi misstrodde inte Joakim men tyvärr är reglerna hårda och lika för alla.

I en sådan här tävling, där så mycket står på spel, kan man inte visa någon pardon. En del fula knep sattes i verket såsom elsabotage på tävlingskommittens båt samt inplantering av olycksbådande bananer i sina konkurrenters båtar. Kanske var det Joakims fiskesällskap i båten som medvetet tog en dålig mätbild ...

Efter fisket spisades det en välförtjänt middag på klubben samtidigt som det utbyttes fiskehistorier och andra mer eller mindre trovärdiga berättelser. Någon hittade på att han hade ryggsnitt och skylldes sin dåliga statistik på det och andra nämnde något om otur.

Ställningen efter första dagen lydde Jesper 249 cm, Per 246 cm, Glenn 147 cm.

När det var dags för andra och sista dagen var spänningen olidlig. På ytan såg alla ut att vara vänner men på insidan fanns där en tävlingsinstinkt som kokade och man hyste inga som helst medel för att komma först till den plats där fiskelyckan varit som störst dagen innan. Skulle teamet ifrån Nybro hålla avståndet till jagande kollegor? Skulle mätbilderna godkännas? Skulle team "flytring" hålla sig torra när svallet kommer ifrån Mickes 225 hp racingbåt? Någon var så långt ner i stresskonen så att man plockade på sig fel startbricka, vilket dock inte fick någon betydelse för resultatet.

Vädret bjöd i alla fall på en vändning.

Välfylld beteslåda.

Båthaveri.

Flytringar på land.

det blev tävlingens största med sina "uppskattningsvis" 103 cm.

Avslutningsvis vill vi rikta ett varmt och stort tack till: Betesbyggaren "Svartzonker" för sitt konstverk som han tillverkat unikt för vinnaren av denna tävling. "Sportfiskegiganten" i Malmö och "Fiskekompaniet" i Lund/Eslöv för deras bidrag till prisbordet.

Slutställningen SPM Gäddfiske 2020:

1. Jesper 249 cm
2. Per 246 cm
3. Jonas 163 cm
4. Anders 154 cm

5. Erik R. 149 cm
6. Glenn 147 cm
7. Håkan 144 cm
8. Jakob 84 cm
9. Erik S. 84 cm
10. Tobias 82 cm
11. Otto 79 cm
12. Joakim 76 cm
12. Peter, Micael, Örjan, Christer.

Andra nämnvärda fångster:

Jakob, Brax 68 cm (3,5kg)
Håkan, Abborre 33 cm
Micael, Makrill, lagom storlek.

Vinsten tillverkad av "Svartzonker".

Glenn Olsson

En gruppbild där nästan alla är med.

JO's Challenge 2020

Vår förra kassör i MPGI's golfsektion, JO, eller som hans föräldrar döpte honom till Jan-Olof Olsson har sedan några år gått i pension. Han var verksam som kassör i många år och höll i golfsektionens slantar och såg till att vi fick trevliga stunder på golfbanorna och till ett rimligt pris. Jag vet inte hur han gjorde ibland för att få pengarna att räcka, men det kanske är bäst att inte veta. Han gick i pension för några år sedan och lämnade även över kassörskapet till den något yngre kollegan CD.

Då han var kassör så skulle Kent Nilsson avtackas för goda insatser för golfsektionen under året 2015. Man spelade då 18 håls golf på Ljunghusen GK och avslutade med 9 hål på Falsterbo GK. Tävlingen var väldigt uppskattad så JO beslöt sig för att permanenta den och ge den namnet JO's Challenge. Den spelas varje år mellan två lag, ett skapat av MPGI's styrelse och ett lag framlottat.

Hur får man spela JO's Challenge undrar kanske ni då? Den som inte är bevandrad i golfvärlden kanske får svårt att hänga med nu, men jag ska försöka förklara så att även en ickegolffare (finns det såna?) förstår. Hur och vem spelar denna tävling då? Jo varje golfsäsong består av ett antal månadstävlingar från april till oktober. I de första 4 tävlingarna så får varje deltagare en styck lott i utlottningen till JO's Challenge. En start ger 1 lott, och 4 starter ger följaktligen 4 stycken lotter. Dessa lotter läggs i en

skål direkt efter att den fjärde månads tävlingen slutförts. Det brukar infalla på månadstävlingen på trevliga Tegelberga GK. Så också i våras. Ur denna skål dras en lott tillika vinnaren av JO'S Challenge. Jag hade deltagit i alla 4 tävlingarna och hade således fyra lotter i skålen. Döm om min förvåning när mitt nummer drogs och jag stod som vinnare. Nu är det inte färdigt där. Tävlingen i sig är en lagtävling där två lag bestående av 2 man i varje lag ska mötas i en golf tävling. JO som då stiftat tävlingen är ju såklart given som en av deltagarna i styrelselaget. Han väljer sedan sin medspelare och hans val blev i år Stefan Nord. Jag som vinnare av lottdragningen var då en del av motståndarlaget och fick välja min lagkamrat. Valet är inte så lätt, det kryllar av spelare som spelar bra och som alla har egenskaper som ska matchas med mina kunskaper på banan. Jag funderade länge och väl och valet föll så småningom på Stefan Svensson som medspelare i denna tävling.

Datum var satt, 9 september på Ljunghusens GK. En av skånes äldsta och i mitt tycke vackraste banor. Den ligger nere på näset med några hål längs havsbandet. Vackert men i golf-sammanhang förrädisk. Vatten brukar inte vara bra i samband med golf.

Vi 4 kombattanter samlades på parkeringen en vacker höstmorgon. Solen lyste och vinden var inte speciellt ansträngande. Att vinna lottdragningen för JO's Challenge innebär också att

dagen blir billig. I lottvinsten ingår nämligen inte bara greenfeen utan även lunchen som sektionen står för. Det var alltså upplagt för en härlig dag.

Nu har ju JO, som alla som känner honom vet om, en räv bakom varje öra. Dagens spelsätt och regler var satta av JO himself. Mången afton har han säkert suttit och funderat ut hur han inom golfregelverkets snäva kantlinjer ska kunna göra det lättare för sitt lag att stå som vinnare när dagen summeras. Det hör till vanligheten att de lag som ställs mot JO och hans partner sällan vinner. Han lyckas ofta, med en kirurgs finkänslighet att hitta på tricks för att känna av vilket spelsätt som kan vara gynnsamt just denna gång. I år skulle bataljen utkämpas under 27 hål. De första 18 hålen skulle spelas 4 boll/bästboll perhaps. Jag hade knappt hört talas om det men jag är inte den som är den. Detta provar vi. För den oinvigde kan jag förklara spelformen som att varje spelare spelar sin egen boll. När hålet är färdigspelat jämför de båda lagens de bästa resultaten. Fyra slag i hål slår fem slag i hål rätt och slätt. I så fall ett vunnet hål till laget med lägst resultat på den bästa bollen. MEN om båda lagen hade 4 i på ett hål till exempel så ströks de resultaten och man jämför då de andra två spelarnas resultat, och det laget med lägst antal slag i hål på den sämsta av lagets bollar vinner hålet. Förstår ni?? Inte helt enkelt men det var säkert en del i JO's planer att förvirra

sina motståndare. JO hade såklart stenkoll på reglerna och hur man räknade.

Efter lite uppvärmning tillsammans med min spelpartner Stefan så pratades det taktik om hur vi skulle försöka krossa våra motståndare så fort som möjligt, och göra pinan kort för dom. Vi var överens om hur vi skulle göra och stegade bort mot första tee. Där träffade vi våra motspelare som värmt upp på sitt håll. Allt för att inte visa några svagheter för motståndarna. Där, på första tee, kom nästa överraskning. JO hade bestämt att alla skulle slå ut från röd tee. Det är mer känt som damtee. Då JO befinner sig i en något högre levnadsålder så är han mer van vid att spela från röd tee, vilket förkortar banan avsevärt. Hans partner, Stefan Nord, även han en gentleman i det övre åldersspannet hade säkert han också erfarenhet av att spela kortare banor. Jag och min spelpartner Stefan är betydligt yngre och smidigare och såg problem med detta. Detta skulle bli en utmaning.

På första hålet, ett par fyra hål som från damtee mäter 240 meter så slog jag ut först. Med en perfekt drive som gick spikrakt mot hålet var jag mer än nöjd. De övriga slog ut sina utslag bra och vi började promenaden mot första hålet. De övriga tre hade varit lite mer försiktiga och låg bra mitt i fairway. De slog in sina bollar mot green och hade ganska långt kvar till hålet. Jag såg inte först min boll men det visade sig efter lite letande att den gått rakt mot green, över densamma och var 20 meter förbi hela greenen. Inte nog med det. Den låg delvis bakom ett träd. Jag slog in den på green kanske 10 m från hålet och de andra skulle börja putta. JO stegade fram till sin boll ca 15 meter från hål och tog fram sin något excentriska putter. Han puttar vid sidan om kroppen istället för som oss andra framför kroppen. Det verkade funka ganska så bra för JO sänkte putten från det avståndet och den första lusingen var levererad. Den första men långt ifrån sista för dagen skulle det visa sig. Stefan och jag tittade på varandra och tänkte nog båda att gubbarnas tur kan ju inte sitta i. Ett upp till våra motståndare i alla fall. Tre hål senare var jag och Stefan 4 ner!! Vi fattade ingenting, men vi blev utspelade av farbröderna. Så höll det på i stort sett hela rundan. Vi vann något hål och snyggade till siffrorna för att direkt på nästa hål få en lusing till. Då vi närmade oss slutet av rundan försökte JO gjuta vatten på vågorna genom att släppa nästa "JO-regel",

Underbart höstväder och härliga vyer.

JO på väg till första tee.

Stefan Nord visar prov på korrekt uppställning och svingstart.

Stefarna njuter av lunch i solen.

oavsett hur mycket ett lag leder med så kan man inte tillgodose sig mer än 2 poäng inför de avslutande 9 hålen. Stefan och jag fick blodad tand och försökte jaga ikapp. Om vi bara ligger under med 2 efter 18 hål så borde det vara en enkel match att nöta ut motståndarna. Vi är ju trots allt yngre. Oj vad vi bedrog oss. Efter 18 hål låg vi under med 6 poäng, dvs 6 hål! Men JO's förträffliga regel gjorde att vi på bara tre hål skulle kunna vara ikapp och till och med förbi. Vi tog en välförtjänt paus med lunch i klubbhuset och vilade upp oss inför den sista delen av dagens tävling.

De sista hålen skulle spelas som 2-mannascramble-matchspel, det vill säga att varje spelare slog ut vars en boll från tee som vi tidigare gjort men med det tillägget att laget sen väljer den boll som ligger bäst till och fortsätter spela på den med vartannat slag tills bollen är i hål. Det lag med lägst antal slag i hål vinner hålet. JO och Stefan var nu två upp när det var dags för oss att komma ifatt och vinna. Vi gick ut hårt och lyckades kämpa in några hål så ställningen började jämnas ut sig. Vi hade nu kommit fram till Ljunghusens 24 hål och vi låg under med 3 hål och hade en teoretisk chans att lyckas vinna. Jag skrev tidigare att vatten och golf inte alltid var en bra kombo. På detta hål som går längs stranden och hade havet förrädiskt nära så började jag med att slå min boll i dammen som ligger på höger sida av hålet. Min partner försöker då hålla sitt utslag lite mer åt vänsterkanten för att inte han också ska hamna i dammen.

Han överkompenserar och bollen går spikrakt och långt, men landar på stranden. Ca 1,5 meter från havet. Då min boll ligger i dammen har vi inte mycket välja på. Jag får spela hans boll från strandkanten. Jag stegade ner på stranden och klev över den sura tången som låg där. Efter några provsvingar slår jag till bollen och träffar perfekt. Det finns en vall framför mig så jag ser ingenting. Men jag ser den flyga i den riktningen jag hade tänkt mig. Stefan tjoade till och då jag klättrat upp för den 2 meter höga vallen såg jag att bollen låg 2 meter från hålet. Vi vann hålet såklart, men vad hjälpte det, på nästa hål var matchen över. Vi hade fått stryk och jag förstår nu hur min stockholmskompis Jocke

Tjulander kände det då han och hans spelpartner fått stryk av ovannämnda JO och Peter Reutersten för många år sedan i trestadstävlingen. Han kom sur upp på uteserveringen och berättade högljutt att han "fått stryk av två gamla gubbar med Kinbag". Han gick in i baren och köpte 3 starköl som han dränkte sorgen med. Jag förstår honom. Men det var en mycket trevlig dag och jag vill tacka JO för en underbar dag, och även de båda Stefanarna som också var med. Jag hoppas jag vinner lottdragningen nästa år också för denna dagen gav mersmak!!

Vid tangentbordet och kameran,
Ola Wahlberg

Så nära var undertecknad ifrån att få göra ett hole-in-one.

Digitalt Brand- & Polis-SM i cykling

Efter förra årets bravader då vi var tre man (jag, Stefan Olofsson och Robin Gagnemo) som åkte till Göteborg och tävlade i två dagar visade det sig (föga förvånande men tråkigt ändå) att årets svenska polismästerskap i cykling ställdes in på grund av coronapandemin.

Kollegan Marcus Claudelin från Göteborg tog under sommaren initiativ till att skapa en tävling som gick till så att man ensam cyklade en valfri sträcka som var 20 km lång där man vände efter 10 km och körde tillbaka till startplatsen. Man rapporterade sedan in sin tid till Marcus. Bra jobbat Marcus!

Av olika anledningar genomförde varken jag, Stefan eller Robin denna tävling.

Mot slutet av sommaren dök det upp en inbjudan från Räddningstjänsten i Halmstad där de bjöd in till digitalt Brand & Polis-SM i cykling. Kul! Att cykla digitalt innebär att man sitter hemma och cyklar med cykeln fastsatt i en trainer. Man kopplar sedan upp trainern mot en app (Zwift) där man cyklar och kan tävla mot andra i en virtuell värld. Ungefär som att spela datorspel online fast man får motion samtidigt.

Tävlingen som var i form av ett linjelopp (alla startar samtidigt) var 42 km långt och gick av stapeln den 21 oktober och det var jag och Stefan som tävlade för Malmöpolisens. Totalt var det 18 personer på startlinjen.

Loppet gick fort med hård körning

direkt från start. Stefan var urstark och krigade hela vägen till mållinjen men fick ge sig mot Pär Bäcker från Grums och blev tvåa (tvåa av poliserna och även totaltvåa). Självtappade jag täten innan halva loppet var kört men lyckades knipa en tredjeplats av poliserna och blev åtta totalt.

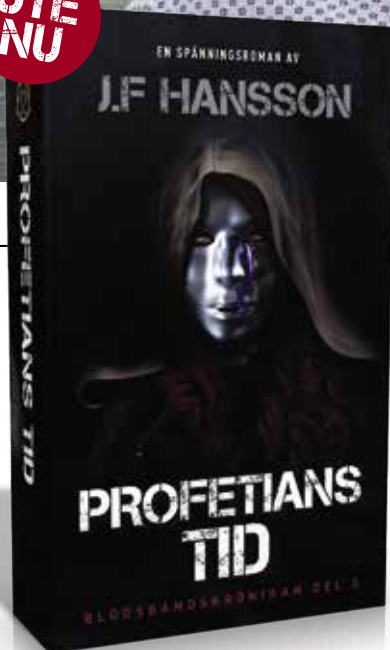
I skrivande stund har vi gått över till vintertid och vädret är allt annat än soligt och torrt vilket gör att de närmaste månadernas cykling kommer att bedrivas inomhus så vi är redo att ta oss an SPM i cykel 2021 vilket är tänkt att gå av stapeln 12–13 maj i Halmstad.

Tony Martinsson

UTE
NU

BOKTIPSET!

Titel: Profetians Tid.

Del 3 i Blodsbandskrönikan.

Författare: J.F. Hansson.

Förlag: Kräm Kommunikation.

www.jfhansson.se

ISBN: 978-91-983145-3-3

Osynlig Makt, första delen i trilogin, blev bland annat utsedd till Årets Spänningsroman 2016 av bokbloggen *ibokhyllan*.

KORT OM BOKEN:

Världen är i kaos efter attentatet i Malmö. Lina Hultberg har utsetts som ansvarig för den kommande utredningen och hon befarar det värsta när det gäller Marcus och Maria. Snart befinner hon sig i ett inferno av händelser där fienden hela tiden tycks byta skepnad.

Kommissarie Bartoli i Rom utreder två mord med ockult bakgrund. När fallet tar oanade vägar hinner det förflutna ikapp honom och en gammal utredning blir återigen aktuell.

Carl-Henric von Wolterup kommer över en gammal bibel som ser ut att kunna leda honom till hemligheten. Ska han lyckas knäcka koden så att den uråldriga profetian om Verkställaren slår in? Har man tolkat profetian rätt? Vad är egentligen sanningen?

UTLÅTANDEN OM TRILOGIN BLODSBANDSKRÖNIKAN:

"EN FANTASTISK BLADVÄNDARE med spännande cliffhangers, snabba händelseutvecklingar, fullspäckt med action och mysterier. Jag fick lite Dan Brown vibbar."

– Bokbloggen Zelly

"EN RIKTIGT SPÄNNANDE action-thriller där det känns som att Carl Hamilton hoppat in i stället för Robert Langdon i Änglar och demoner."

– bokstapel.n.se

"EN SANN BLADVÄNDARE! Borde bli en given succé bland alla som suktar efter fartfyllda spänningsromaner späckade med action."

– ibokhyllan.blogspot.se

"EN BOK SOM INTE GICK ATT LÄGGA IFRÅN SIG. Handlingen är i ett högt tempo som tillsammans med den röda tråden vävs samman på ett perfekt sätt. Boken får 5/5."

– Bokbloggen Systrarnaboktokiga"

"ALLTÅ VILKEN TRILOGI! ÄLSKAR DEN. Just nu så är jag avundsjuk på er som har denna actionfyllda berättelse framför er. Alla tre böckerna i trilogin får 5 av 5!"

– Agnethas Boktips"

"SYMBOLENS SKUGGA ÄR EN VÄLSKRIVEN OCH SPÄNNANDE BLADVÄNDARE som håller läsaren i ett hårt grepp från första till sista sidan."

– Bokbloggen Boklysten

DRÖMMEN HAR BLIVIT VERKLIGHET!

JOHN FREDRIK HANSSON, FÖDD OCH UPPVUXEN I TRELLEBORG OCH NUMERA BOENDE I LANDSKRONA, HAR FYRA ÅR EFTER SIN LOVORDADE DEBUT OSYNLIG MAKT NU SLÄPPT DEN SISTA DELEN I DEN SPÄNNANDE TRILOGIN BLODSBANDSKRÖNIKAN – PROFETIANS TID.

"Det har gått över tolv år sedan jag först fick idén till böckerna", börjar Fredrik. "Nu har jag satt punkt för detta tidskrävande, lärorika, spännande och roliga projekt. Det känns helt fantastiskt. Speciellt eftersom mottagandet från läsarna har varit så positivt. Men visst är det vemodigt. Jag har ju levt med detta i många år", fortsätter han.

Osynlig Makt, Symbolens Skugga och Profetians Tid som ingår i trilogin Blodsbandskrönikan, är inspirerade av historiska och nutida händelser. De utspelar sig bland annat i Trelleborg, Beddingestrand, Malmö, Landskrona, Stockholm, Örebro och Karlskoga. Det finns kopplingar till såväl Tycho Brahe och Alfred Nobel som Estoniakatastrofen, Boforsaffären och mordet på Palme, händelser som vävs samman till en berättelse i högt tempo om en dold organisation vars styrande medlemmar finns i det översta samhällsskiktet. I centrum står Marcus Eriksson som har drabbats av flera tragedier. När han börjar gräva i sitt förflutna står det snart klart att allt inte är vad det först ser ut att vara. Händelserna i hans liv tycks vara en del av den okända och farliga maktkonstellationens spel. I tredje boken, Profetians Tid, fortsätter den intensiva jakten på den sektliknande organisationen och den väl förborgade hemlighet som de så hett eftertraktar. Frågan är om Marcus och kollegorna ska lyckas sätta stopp för de

förödande planer som den skrupelfria organisationen planerar. Ska de dessutom lyckas avkoda och finna hemligheten innan fienden lägger händerna på den? Förbered er på ett spännande och storslaget äventyr.

I dagsläget kombinerar Fredrik skrivandet och reklamverksamheten med att vara personlig assistent. Böckerna är utgivna på det egna förlaget vilket varit lärorik och roligt.

"Men det har också varit tufft och tidskrävande", konstaterar han. "Den största utmaningen har inte varit själva skrivandet. Det har varit allt runt omkring, att vara min egen förläggare, att få ihop det med mina två andra jobb och livspusslet i stort. Livet stannar ju inte upp bara för att man beslutar sig att skriva en bok", säger Fredrik med glimten i ögat. "Jag är stolt över resultatet och oerhört tacksam för all hjälp jag fått på vägen. Nu gäller det att ladda om inför nya bokprojekt. Jag har redan idéer, så jag ser fram emot att sätta igång. Men först ska jag försöka få trilogin producerade som ljudböcker. Det ska bli spännande. Dessutom hoppas jag på att finna ett förlag som tror på mitt författarskap så att jag kan ägna mig helhjärtat åt skrivandet i framtiden", fortsätter han. "Det är bara att fortsätta framåt, mot nya drömmar, och aldrig ge upp", lägger Fredrik beslutsamt till och vänder blicken bort mot fjärran. ■

Nostalgi: Davidshall i våra hjärtan

Huvuddelen av polishuset tillkom 1934 och invigningen skedde med pompa och ståt strax före jul.

"Ingenjören"

Några månader före min pensionering 2010 befann jag mig på mitt tjänsterum och tittade från andra våningen ner på Davidhalls torg och restaurangen. Fick känslan av att jag inte var ensam i mitt klaustrofobiska arbetsrum, jag vänder mig om och håller på att bli ihjälskrämd. Jag ser då förre detta vaktmästaren Gunnar Rolf alias "Ingenjören". Han stod och studerade på nära håll en affisch på polishusets fasad. Bilden cirka 1,2 x 1 meters storlek. Med tanke på att han var gammal redan då jag började 1966 – så måste han vara närmare hundra år. Han pekade med sitt finger på ett fönster som var upplyst, att där är polismästarens rum.

Ingenjören var arbetslös rörmokare strax efter andra världskriget. Då han besökte Malmö folkets park blev han kronvittne till ett dråp med kniv. Han

blev kallad att vittna och gärningsmannen blev dömd. Efter domen undrade "Ingenjören" om inte domaren kunde ordna ett jobb till honom, helst på polisen. Det lovade domaren som ringde till polismästare Lyning.

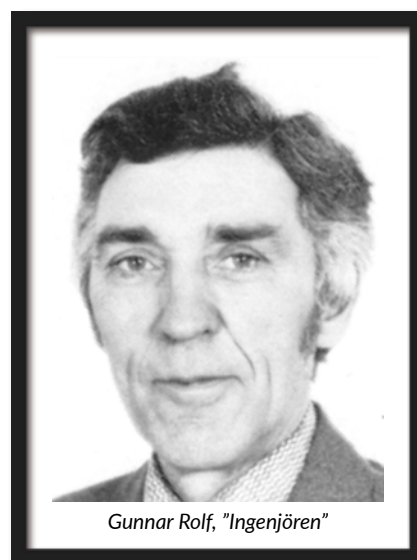
Ingenjören fick den hedervärda befattningen som tillsyningsman. Han förde en tillbakadragen tillvaro iklädd en fängelsegrå arbetsrock.

Glödlampor bytte han på sitt sätt genom att sätta en stol på ett bord och hoppa upp och bitvis skruva i den nya lampan. Hans stege stod i hans verkstad i källaren.

Efter en snöig natt beordrades han till att skotta på uppfarten till *pikétens* (den *duvblå internationalen*) garageplats. När nattsiftet gick hem och morgonsiftet kom möttes de av blankis. Ingenjören hade spolat bort snön med vatten och gjort en perfekt rodelbana i den tiogradiga morgonen. Åtskilliga översvämningar på tjänsterum gjorde att polispersonalen hellre själva skruvade på elementen.

Efter att jag hade hämtat mig något efter chocken, då jag trodde att jag såg ett spöke; så småspråkade vi och var överens om att; tänk om dessa väggar kunde tala.

När "Ingenjören" skulle till att gå, sa jag

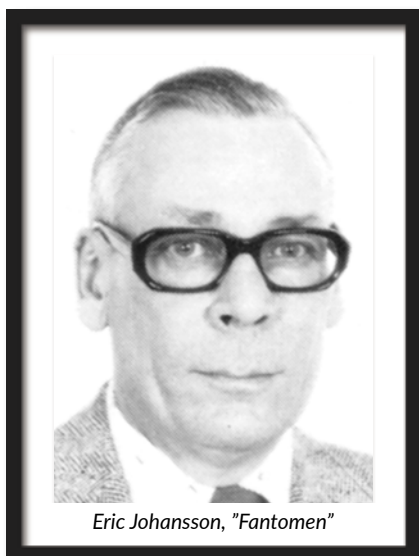
Gunnar Rolf, "Ingenjören"

till honom; Du får affischen, du som vårdat huset alla år. Jag kunde skönja en tår i hans ena ögonvrå ...

"Fantomen", tillhörde "Ingenjörens" favoriter. Eric Johansson var fordonsredogörare. Kanske hade de rent av en hemlig pakt mot poliser.

Fantomen skötte sina polisbilar som sina egna. Det hedrade honom. Han kunde berätta om att när han var ute och handlade med sin fru en lördag. Då hörde de sirener. Kom sa "Fantomen" till sin fru vi går in i porten. Här kan det smälla. Mycket riktigt två polisbilar krockade i gatuhörnet.

Eric Johansson, "Fantomen"

En gång höll topplocket att gå då en hundförare kom in till "Fantomen" och med lätt darrning på rösten sa, att han kört och vält. Taket och sidan var intryckt. Ett larm hade utlöst på ett lager i Bunkeflo. Vänstra hjulparet hade kommit utanför lastkajen och bilen hamnat på taket.

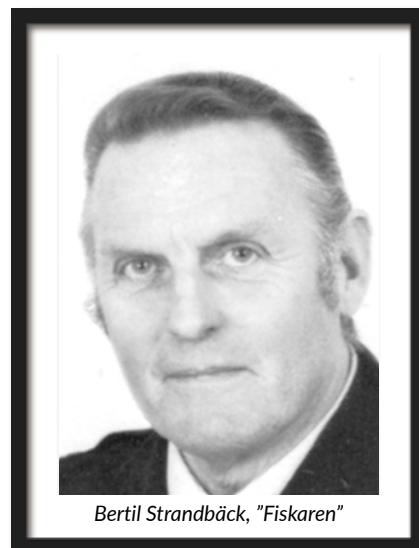
Bertil Strandbäck

Om det var Christer Lindahls och "Snabb-Kalles" skräckfärd som fick myndigheten att skaffa en egen båt, vet jag inte. Här krävs en förklaring!

På den tiden då Köpenhamnsbåtarna trafikerade sundet upptäcktes ett lik flytande i hamninloppet och hindrade M/S Öresund på sin färd. Radiobil SHM 526 skickades dit. Det enda flytetyg som fanns var en större låda som användes när man knäckade rost på flygbåtarnas utsida. Gunnar Carlsson som gjorde skäl för sitt smeknamn "Snabb-Kalle", tog en polisspade och beordrade Christer ner farkosten.

En större folksamling hade bildats och de applåderade när Christer drog den döde mannen i hans slips efter lådan, som började ta in vatten. Det gick lyckligt, den här gången, tack vare dådkraftiga och modiga poliser.

Nu är jag ute på tunn is, men kan det ha varit så att Strandbäck var vakthavande vid den aktuella händelsen. Han var en kraftfull man, en general patton-typ. Han hade säkert ledningens öra.

Bertil Strandbäck, "Fiskaren"

Det var för dåligt att polisen i Sveriges tredje stad kringfluten av vatten inte har en båt. Så skrev han säkert när han satte ner pappret i skrivmaskinen.

Vem skulle ansvara för båten och framförallt framföra den? Strandbäck kallades för "Fiskaren"! Han bodde i Limhamn!

Och på så sätt gick det kanske till när Malmö fick en alldeles egen båt!

Leif då? Han fick kanske vara Hopp-i-Land-Kalle.

Den lättskrämde;
Jyet

"Ett stort spaningsarbete har lagts ner på att hitta denna bild där Bertil Strandbäck och Leif Nilsson sitter i samma båt."

Foto: Ruldo "Rulle" Rosengren

KM i Matchspelet 2020, Finalspelet

14 september. I kalendern står det BOK-SKOGEN med versaler. Vi fyra finalister som lyckats ta oss till detta slutspel har gjort det genom flertalet tuffa matcher längs vägen. Dagen är en vinst i sig, men nu vill man såklart göra allt för att hamna överst på pallen.

Matchspelet spelas med fullt handicap, man nollar den som har lägst och drar av motsvarande antal slag på den som har högst. Sen spelar man om hål för hål tills det är avgjort.

Tävlingsledningen hade valt en helt magisk dag. Solsken, shortsvärme och nästan vindstilla.

Årslottningen hade gett följande semifinaler:

Bokskogen, Kungsbanan.

Jan-Olof Olsson vs Christian D. Jan-Olof får 14 slag (+röd tee) tillgodo på Christian.

Lars Rosberg vs Stefan Svensson. Lars får 4 slag tillgodo på Stefan.

"Gamla" mot "unga", rutin mot längd, slagfördel mot lägre hcp. I den första matchen var det inget snack om saken. J-O sopade banan med sin motståndare, raka fina utslag, vägvinnande inspel och en, förvisso helt sned och krocketliknande men ändå, oerhört het

putter som satte allt och lite till. J-O vann med 7-5. (7 håls försprång med 5 hål kvar).

I den andra matchen blev det jämnare. Spelet var stundtals bra och matchen böljade fram och tillbaka. På 16:e hålet, från till synes ingenstans, hade Rosa oturen att slå en s-ck-et out. Jag skriver inte ut hela ordet eftersom man då riskerar evig otur på banan. Inte för att golfare är vidskep-liga men ändå, varför chansa? Hur som helst, Stefan vann hålet och kunde sedan hålla ledningen in i mål och vinna matchen med 1-0.

I klubbhuset väntade en bättre lunch och eftersom Stefan haft den goda smaken att inte komma förbi röda teen på ett av sina utslag var det han som stod för måltidsdrycken. En trevlig kuty-m som måste få leva kvar.

Bokskogen, Norra Banan.

Final: Jan-Olof Olsson vs Stefan Svensson. JO får 8 slag (+röd tee) tillgodo på Stefan.

Bronsmatch: Lars Rosberg vs Christian D. Lars får 13 slag tillgodo på Christian.

Ni som gjort som alla andra, nämligen tittat på bilden och läst bildtexten först, vet redan hur det hela slutade. Jan-Olof hade en av sina bättre dagar på golfbanan. Matchen var jämn men han utnyttjade varenda litet misstag Stefan gjorde. Stefan kämpade länge och väl men fick till slut ge sig efter 17:e hålet. 2-1. Grattis J-O!

Bronsmatchen var även den jämn men även här visade sig rutinen vara den avgörande faktorn. Rosa vann efter 18:e hålet, 1-0. Grattis Rosa!

Matchspel är en oerhört rolig spel-form där man kan spela hur illa eller hur bra som helst, bara man spelar bättre än motståndaren på just det hålet. Man lot-tas mot en motståndare och sen bestä-mmer man gemensamt en bana, dag och tid som passar båda. Anmäl er till 2021 års upplaga, ni kommer inte ångra er!

Rosa väljer med bestämdhet rätt klubba.

Christian D

I mitten, segraren Jan-Olof Olsson, t.h. tvåan Stefan Svensson och t.v. trean Lars Rosberg.

Nostalgi och en tillbakablick på MPGLs cykelsektion

Ett aktivt kanske mer än 50-årigt arbetsliv begränsas eller tar i stort sett slut när vi pensioneras. Det låter kanske negativt men öppnar samtidigt möjligheter till ett helt annat liv – Pensionärlivet – Mer frihet och ledighet, mer tid till flitigare umgänge i allmänhet, kanske i synnerhet med barn och barnbarn, mer tid för resor, äventyr, hobbyer etc. Ett syndrom efter pensioneringen är också att många av oss kanske blir lite extra nostalgiska och gärna minns trevliga och goda gamla minnen. Detta stämmer ganska väl in på under-teknad.

Jag har alltid gillat att cykla. Jag vill dock påtala att jag inte på något sätt varit någon slags tävlingscyklist. Mestadels har det handlat om vad på danska

skulle kallas "hyggecykling". Vilket inkluderat en del motionscykling. Detta dock för det mesta i lugn takt och helt utan intresse av att vinna, komma först i mål eller få bästa tiden. Jag har gillat att cykla långt men inte alltför fort.

Det har blivit många mil och många trevliga minnen genom åren. Jag vill här berätta några av dem. Det kommer mestadels att handla om MPGLs och mina gemensamma cykelaktiviteter.

Förmodligen härstammar mitt cykelintresse från barn- och ungdomstiden. Född på 40-talet då i stort sett alla aktiviteter och många transporter förekom på cykel. Jobbade som 14-15 åring som cykelbud på olika firmor. Gjorde "lumpen" (värnplikten – obligatorisk militärtjänstgöring) på Kungliga Skånska

Infanteriregementet i Kristianstad – I 6. Det var ett s.k. cykelinfanteri. Vilket innebar mycket cykling och cykeltolkning land och rike runt.

Jag började min poliskarriär 1965 i Malmö med ca 5 års fotpatrullering. Enda cykeltjänsten under den perioden var vid avlösningen till "7:e linjen" – Möllevångstorget. Där det alltid skulle finnas fotpatrullerande poliser. Avlösande konstapel cyklade på svart tjänstecykel märkt polis iklädd full mundering – Fladdrande kappa modell lång, skärmmössa, koppel och batong – till torget. Den avlöste konstapeln övertog där cykeln och cyklade raskt tillbaka till polishuset vid Davidhallstorg för nya uppdrag.

Rekryteringen till Malmöpolisen in-

Välförtjänt rast, Rügen 2017.

Cykelveteraner väntar på avfärd Trelleborg–Rügen 2011.

nebar i stort sett obligatoriska medlemskap i diverse intresseföreningar. Exempelvis Polisens motorklubb, Begravningskassan och inte minst Malmöpolisens Gymnastik och Idrottsförening (MPGI). Den senare bestod då i likhet med nu av särskilda sektioner för olika typer av idrotter. De dominerande vid den här tiden var en fotbolls-, handbolls-, brottnings-, skytte- och friidrottssektion. MPGI-medlemmar fick härvid söka särskilda medlemskap i de olika sektionerna. Via dessa sponsrades startavgifter, resekostnader etc när medlemmar representerade Malmöpolisen och tävlade för MPGI. När detta blev bekant för mig hade jag representerat genom att ha avverkat flera cykelmotionslopp i MPGIs namn. Bl.a. flera Ringsjön runt och en Vätternrunda. Detta helt på egen bekostnad. Relativt nygift och dåtidens dåliga polislöner gjorde att jag ansökte om den ersättning som fanns att få. Jag beviljades dock ingen sådan med motiveringen att det inte fanns någon cykelsektion. Detta föranledde mig att lämna in en motion till föreningens styrelse och föreslå en sådan. Mitt förslag togs upp på årsmötet 1992. Där beslutades det att en Cykel- och Motionssektion skulle bildas och att denna även skall administrera Vasalopp, friidrottstävlingar och övriga motionsverksamheter. Jag fick därvid uppdraget att bilda och ansvara för denna. Marknadsföringen för den nybildade sektionen gjordes med sloganen att ALLA på myndigheten var välkom-

na. Enda kravet förutom medlemskap i MPGI var att äga en cykel och/eller ett par skidor eller ett par gypadojor. Detta gjorde att vi kunde kalla oss den största sektion i MPGI – "Alla var medlemmar".

Många Vättern-, Ringsjörundor och andra cykel- och löp-motionslopp genomfördes varje år. De flesta cykeläventyr av dessa tillsammans med min ständige följeslagare Donald Nils-son. En period hade sektionen relativt många Vasaloppsåkare varav en del fullföljde med att bli Svenska klassiker. Sektionen bidrog till ett flitigt moti-onerande bland både poliser och civilanställda. Vi representerade i många för att inte säga alla motionslopp som anordnades i närområdet den här tiden. Förutom tidigare nämnda exempelvis; Tjejtrampen, Tjejpgång, Tjejmilen, Pedivalen, Midsommartrampen, Parkloppet, div Maratonlopp m.fl. Vi var som kan ses tidigt ute med jämlikheten mellan könen.

Jag kunde konstatera att vår sektion var billig i drift jämfört med exempelvis Fotbolls- och de senare bildade Golf- och Bowlingsektionerna. För att få en jämnare fördelning av sponsringen, men framförallt för att utveckla vår verksamhet kom jag på idén att försöka ordna ett motionslopp i form av en återkommande cykelutflykt varje vår. Jag testade första gången med att arrangera en cykeltur till Bokskogen med korvgrillning. Lockade med att turen skulle cyklas mitt i naturen på en ner-

lagd banvall som nyligen byggts om till cykelled. Ingen blev dock lockad vare sig av Bokskogen, korvgrillningen eller den nybyggda cykelleden. Kanske kan det skyllas på en ganska blygsam marknadsföring. Minns jag rätt så cyklade jag och en kollega turen en solig vårsöndag utan någon som helst sponsring.

Spinning-motion började ta fart och bli populär på 90-talet. Mycket av den obligatoriska fysträningstiden bestod av instruktörsledd sådan. Nyttig och bra träning som bedrevs inomhus. Dock utan frisk luft och utan att komma någon vart. Med detta som argument och ett förslag med att kombinera denna träning med en årlig gemensam cykelutflykt ute i guds fria natur, uppvaktade jag dåvarande polismästaren Hans Wranghult. Denne nappade på idén och gick t.o.m med på att ge deltagare en fridag för detta ändamål.

Noggrannare förberedelser och bättre marknadsföring gjordes för att locka deltagare till nästkommande års vårcykeltur. Den bestämdes till ön Rügen och lockbete var betald färjetur inkl. frukustbuffé och picknickpaket till cykelturen. Intresset blev betydligt större än förra årets planerade tur till Bokskogen. Ca 40 st anmälde sig. Tyvärr blev det vissa svårigheter med så många deltagare. Problemet löstes med att två turer ordnades i maj 1993. Båda turerna blev lyckade och uppskattade. Fem mils cykling i soligt vindstilla värväder genom nyutslagen bokskog och utmed glittrande stränder. Medhavd lunch intagen i en skogsglänta under vårsol och blå himmel. Sådant var inte fel och fick till följd att våra fortsatta cykelturer fick bra PR och blev populära.

Åren 1993–2011 genomförde vi cykelturer varje vår (utom 2004). Till en början endagars-turer. Senare lyckades vi utfärda sponsring så det räckte till ett flertal turer med övernattnig. Dock slopades senare möjligheten att få betalda fridagar för våra cykelturer. Vissa tillfälle räckte ej heller sponsringen till övernattnigsturerna. Våra arrangemang hade dock då blivit så populära att deltagarna utan protester bekostade vissa delar själv.

Våra cykelturer gick på Rügen, Ven, Bornholm och utmed Öresundskusten på Strandvägen på Själland. Det har blivit många mil, många äventyr, många minnen, och många skratt tillsammans med arbetskamrater. Det finns mycket att berätta om detta, men det ska jag

Vid pennan och bakom kameran, Roland Strömblad här på "sista turen med gänget" – Rügen 2011.

skona er från. Jag måste dock tillägga att alla turer (utom en) har vi genom åren bjudits på fantastiskt väder. En av turerna på Bornholm (2007) blev dock särskilt jobbig men också särskilt minnesvärd. Vi drabbades då av regn, motvind, kyla, överbokningar plus en massa annat strul. Detta avskräckte dock inte för deltagande nästkommande vår.

(Våra cykeläventyr är dokumenterade med foto, videofilmer samt artiklar i tidningarna SkånePolisen. "Hänvisning SkånePolisen; Rügen nr 2/-01, 2/-02, 1/-12. Ven 3/-03. Bornholm 1/-08, 4/-08. Strandvägen Själland 2/-06, 1/-10").

2011 – Pensionär efter Rügenturen – Tänkte då, med visst vemod, att det var "sista cykelturen med gänget".

2012 som nybliven pensionär blev jag inbjuden till stor fest i Knutssalen på Rådhuset i Malmö för att fira MPGLs 100 års jubileum. Vilket nämnts tidigare har jag beträffande mina idrottsinsatser (läs motionsinsatser) Inte varit intresserad av förstaplaceringar eller tidsrekord. Jag har levt efter parollen "Det är viktigare att delta än att vinna"! Vid detta jubileum delades ut förtjänstmedaljer. Jag erhöll därvid helt överraskande en silvermedalj för mina insatser i MPGL. Jag är egentligen inte heller särskild intresserad av medaljer. Dessvärre kan jag inte undgå att känna mig lite smickrad av denna – Åtminstone lite!

2014 organiserade MFF ett cykel-

lopp – Malmögirot. Detta var tänkt att vara återkommande varje år. Det var en 5-milarunda på cykelleder runt Malmö stad. Jag hade ett ganska nyopererat knä som jag ville testa men var lite tveksam till att anmäla mig. Att jag lyckades få med Per "Jyet" Jystrand avgjorde saken. Vi cyklade rundan u.a. och hade en trevlig tur. Vi var dock överens om att stora delar av rundan gick i tråkiga småindustrimiljöer i Malmös ytterkanter. Kanske var det därför

det blev både första och sista Malmögirot som ordnades. "Hänvisning SkånePolisen nr 2/-14".

2017 fick jag ett smickrande erbjudande jag inte kunde motstå, när jag, efter 7 års pensionärsliv blev tillfrågad om jag ville uppleva gamla cykelminnen på Rügen. Jag blev inbjuden att delta i MPGLs tvådagarsstur där. Betydligt äldre, något tyngre och mindre tränad än för flera år sedan ställde jag mig till en början något tveksam till erbjudandet. Jag kunde dock inte motstå frestelsen att hänga med. Det blev en blåsig men trevlig 7-milatur tillsammans med yngre och mer vältränade kollegor. Dock för min del något jobbigare och flåsigare än mina tidigare turer på Rügen. "Hänvisning SkånePolisen 2/-17".

Avslutningsvis kan jag nämna att det händer att jag fortfarande gör en och annan cykeltur. Dessa sker dock oftast i fint väder och är inte så långa. Jag har som pensionär kommit på ett bekvämare sätt att flänga runt på vägarna. Jag har i stort sett varje år kört MC med olika vägval genom Europa till södra Frankrike för att hälsa på dotter, barnbarn och vänner. Det finns många likheter med cykling och MC-körning, en markant skillnad är dock att man kommer snabbare mycket längre på en "Bike".

Jag vill här också passa på att tacka alla glada och flitiga deltagare genom åren.

Roland Strömblad

f.d. Språkrör Cykelsektionen MPGL

Vägval-Rügen 2017.

Lars-Göran "Lasse" Karlströmer saknas oss

"Lasse" har avlidit i en ålder av 76 år efter en längre tids sjukdom.

Vi som haft förmånen att vara "Tappens" (som han också kallades), goda vän sedan mitten av 60-talet minns honom som den glade och optimistiske familjefadern och poliskollegan.

Han var gift med Gisela och hade med henne söner Fredrik och Jonas. Familjen bodde då i Malmö.

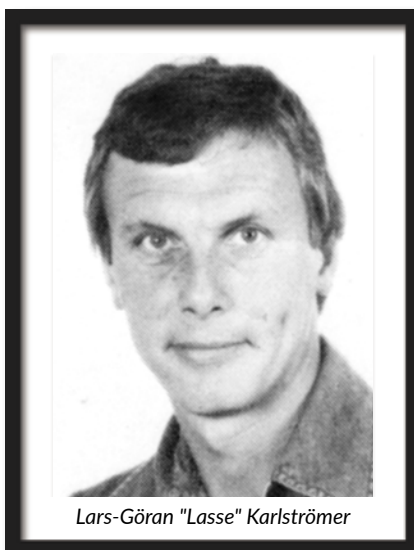
Vi spelade i Malmöpolisens handbollslag, där han var den store kreatören och hade ett för målvakterna fruktat hoppskott. "Lasse" spelade även i polislandslaget och var bland annat på Island och spelade Polis-EM med de namnkunniga Bengt "BP" Persson, Lars "Kyd" Larsson och Caj-Åke Andersson.

För Malmöpolisens blev det många år och där avslutade han som ledare.

Familjen Karlströmer bodde under några år i Kågeröd och festerna uppe i skogen var många och glada.

"Lasse" hade under denna tid några bilar av märket Saab 95. Bilarna var inte alltid i bästa skick och "Lasse" hade en förkärlek att laga skärmar och liknande med popnitning. Dåvarande länstrafikgruppen LTG såg inte det med blida ögon, men det löste sig alltid.

"Lasse" flyttade senare tillbaka till

Lars-Göran "Lasse" Karlströmer

Malmö, där han levde ett tillsynes sorglöst liv som ungarbarn efter skilsmässan från Gisela.

Han hade nu börjat spela golf, både inom MPGL och tillsammans med sina söner. "Lasse" blev snabbt en skicklig spelare och deltog i ett flertal polis-SM.

Efter några års sökande i nöjesvimmel på Malmös krogar, träffade han slutligen sin blivande hustru, dalkullan Kristina. Hon hade en liten ärvd stuga

i Långshyttan vid sjön Lången. Denna stuga blev "Lasses" speciella ögonsten och de båda tillbringade all ledig tid där uppe. Stugan moderniserades och byggdes ut, allt med tanken att han och Kristina skulle flytta upp dit efter pensioneringen.

Som polis jobbade "Lasse" de flesta åren efter fotpatrullering och radiobilkörning, på dåvarande Centralvakten. Han blev inspektör och inre befäl för att slutligen bli kommissarie där. "Lasse" var mycket uppskattad och var alltid hjälpsam mot de yngre kollegorna.

När "Lasse" gick i pension vid 61 års ålder gick flytten till Dalarna och Långshyttan. Där började han spela boule och snart blev han även suverän i detta spel. Han spelade för Dalarnas landskapslag och ansågs som en av landets skickligaste boulespelare.

"Lasse" och Kristina flyttade tillbaka till Malmö p.g.a. hälsoskäl och allt för tung arbetsbörda i Dalarna.

"Lasse" dog i Bunkeflostrand den 3 september 2020. Kristina hade då avlidit 2017.

"Lasse" blev känd i massmedia för en episod under radiobilkörning med vännen Christer Lindahl. De blev kallade till Dalaplan. Ett svanpar gick vaggande i rusningstrafiken. "Lasse" hoppade av bilen och tog med ett bastant grepp tag under fåglarnas vingar, så höll han svanarna ut åt sidorna. En i var hand. Christer körde radiobilen bakom med blåljuset på. Färden gick till Pildammarna, där eskorten slutade.

Ett typiskt ingripande av den patrullen och framförallt av "Tappen", "Lasse". Han hade fantasi, dådkraft och var en smart polis!

Denna händelsen har fotograferats av tidningsfotografer, men trots stora ansträngningar har undertecknade inte lyckats finna Bilden med stort B.

Vännerna

Per Jystrand och Christer Lindahl
med familjer

Bronsmedaljörer i Polis-SM i Växjö 1977. Överst fr.v.: Ingvar Lindholm, Anders "Lunken" Lundqvist, Staffan Kardne, Björn Jacobsson, Lars-Olle Malm, Thomas Persson, L-G "Lasse" Karlströmer, Per "Jyet" Jystrand.

Underst fr.v.: Anders Lindskog, Benny Sundberg, Tomas Albinsson, Lars-Göran Hästö Svensson, Christer Lindahl, Anders Malmberg.

Våra tankar går till Fredrik, Jonas och deras familjer.

Fototävling

Den mörka årstiden har börjat och färgerna håller på att försvinna i naturen. Löven tappat sitt fäste och kylan kommer. För att försöka lysa upp tillvaron lite både på grund av mörkret och den situation vi i övrigt befinner oss i tänkte vi prova något nytt.

I detta nummer av tidningen har vi lagt in en fototävling. Självklart finns det priser om det är en tävling. Alla läsare av tidningen kan självklart delta i tävlingen.

Då tidningen i första hand är en idrottstidning så är temat för tävlingen denna gång: **HÄLSA** eller **IDROTT**.

Ta en bild, eller fler,
och skicka in dem till
redaktion@skanepolisen.se
så är ni med i tävlingen. Senast
den **26/2** vill vi ha ditt bidrag.

Bilderna får inte ha varit
publicerade på något
socialt media eller deltagit
i en tidigare tävling.

Bilderna måste också ha tagits
av tävlingsdeltagaren.
Skriv gärna en kommentar till bilden
om när och var den tagits tillsammans med ert namn.

Antalet bilder per deltagare begränsas till **3 st.**

När ni tar bilderna så var noga med att de är högupplösta
och med det menas att ni i kameran eller mobilen ställer in
kameran på så stor bild som möjligt.

Bilderna bedöms efter **idérikedom, komposition och konstnärligt**
utförande. De kommer att bedömas av en jury bestående av
grafiker på förlaget samt av tidningens redaktör Ola.

Mejla ditt/dina
bidrag till
redaktion@skanepolisen.se
senast den 26/2

Polisens Musikkår Region Syd firar inga jubileum 2020

2015 omorganiserades polismyndigheten. Nu kom vi att omfatta hela södra Sverige. Vi blev Polisregion Syd.

Här ingår Blekinge, Kalmar, Kronobergs och Skåne län vilket betyder att när vi inte är drabbade av coronapandemin har Polisens Musikkår Region Syd ett jätteområde att spela i. Det har blivit konsert i Admiralitetskyrkan i Karlskrona och avslutningar på polisutbildningarna i Växjö. Men många konserter har också utförts runt hela Skåne från Kristianstad, Hässleholm till Simrishamn och inte minst de populära julkonserterna i Korsbackakyrkan i Kävlinge och i S:t Johanneskyrkan i Malmö.

Julkonserterna har alltid varit i sprängfyllda kyrkor. I många år var det konsert i S:t Pauli kyrka men år efter år så stängdes fler och fler sektioner och då blev det allt färre publik som gick in i kyrkan. Resten fick stå utanför och lyssna. Men då kom ett positivt besked. Kyrkan skulle renoveras och Polisens kör och Musikkåren flyttade

till S:t Johanneskyrkan som hade möjlighet att ta in dubbelt så många besökare, vilket de också gjorde.

Detta skulle bara vara i ett år sen

skulle vi flytta tillbaka till "vår kyrka" igen. Men ingen ville flytta tillbaka och vi hade varit där även i år om inte coronan satt stopp.

St Pauli kyrka

Malmöpolisens Musikkår firar inte 55-årsjubileum 2020

År 2006 firade musikkåren 100-årsjubileum. En del har naturligtvis hänt under alla dessa år. På initiativ av poliskonstapeln A Berg och på av honom utfärdad kallelse sammanträdde några för musikintresserade polismän i första distriktets samlingsrum den 4 april 1906 kl. 6 eftm. I ett kortare anförande av herr Berg betonades nyttan och nöjet av att poliskåren i likhet med en del andra poliskåren i landet inom sig ägde en egen musikkår. Instrument anskaffades till de som inte redan hade något spelbart liggandes i garderoben, instoppat bakom avlagda kläder och annat bråte.

Nu var Malmö Polismäns musikkår igång. Det är 114 år sen och vi spelar fortfarande, dock med en paus för coronapandemin.

Samma år, 1908, startade den första musikkåren inom Stockholmspolisen. De höll på fram till 1914 då första världskriget bröt ut och gjorde deras verksamhet omöjlig. Men å andra sidan så startade man 1914 en musikkår inom Göteborgspolisen bestående av endast 8 man.

Under tiden, 1913, bildades Helsingborgs Polisorkester. 1935 blev musikkåren så stor att man ökade på med en stråkensemble. Nu, liksom idag, var det inte bara poliser som spelade i orkestern.

Malmöpolisens Musiksällskap firar inte 85-årsjubileum 2020

1935 när musikkåren hade utökats med stråkar bytte man namn och den nya musikkåren fick namnet Malmöpolisens Musiksällskap. Det är nu 85 år sen. Musikkåren finns fortfarande men

idag finns inga stråkar. Bara blås och en duktig trumsektion. 1965 var det dags att omorganisera musiksällskapet till en musikkår igen.

1997 blir polisen i Skåne en myndighet och då slås Helsingborgs Polisorkester och Malmöpolisens Musikkår samman och bildar *Polisens Musikkår Skåne*. På den tiden kom det även spelande poliser från Kristianstad och vi var, liksom nu, ett fantastiskt gäng.

2015 så omorganiseras polismyndigheten för att bli en enda myndighet i hela landet och med olika regioner. Det gjorde att även musikkåren fick byta namn till Polisens Musikkår Region Syd. Detta samma år som musikkåren firar sitt 50 års jubileum.

Varför firar vi inte jubileum 2020?

Svaret är enkelt. Polisens Musikkår Re-

gion Syd har inte mindre 31 medlemmar som är över 55 år och 18 som är över 70 år. Folkhälsomyndigheterna gillar ju inte att äldre människor träffas och umgås på samma sätt som de gjort i hela livet före coronan och vi måste följa de regler som finns och de nya som tillkommer varje dag.

Fram till nyår håller vi paus i spelandet. Eventuellt kan det bli längre. Musikkårens medlemmar får ta fram sina instrument och sitta och träna i köket till alla grannars glädje.

Polisens Musikkår Region Syd hälsar alla inom polisen *en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År* och hoppas att vi till våren kan bjuda på fin och trevlig musik vid kommande spelningar.

Vid datorn satt **Kjell-Arne Friberg**
och tänkte och skrev

Polisens dag 1966

Tävlingskalender

Svenska Polismästerskap

För inbjudningar och aktuell tävlingskalender: www.polisidrott.se

Deltagande: För att få delta i ett svenskt polismästerskap ska du vara polisanställd samt medlem i en till Svenska Polisidrottsförbundet ansluten polisidrottsförening. Detta gäller även; pensionerade polisanställda, polisanställda som avgått med egenlivränta, polisanställda med tjänstledighet samt polisstuderande.

Försäkringsfrågor: SPI har inga försäkringar i sin verksamhet. Tänk på att kontrollera dina försäkringar innan mästerskapet, så att du har ett fullgott försäkringsskydd.
(utdrag ur tävlingsbestämmelserna)

Datum	Gren	Ort	Arrangör	Sista anm.dag	Inbj. hemsid.
13 februari	Funktionell Fitness	Stockholm	Svenska Polisidrottsförbundet		Finns
26-27 mars	Bowling	Mora	Dalarnas polisidrottsförening		Finns
22 maj	Halvmaraton	Göteborg	Göteborgs Polismäns IF		Finns

Uppgifterna hämtade från www.polisidrott.se 2020-11-19

Eftersom situationen är som den är i Sverige och världen är det i dagsläget svårt att veta vilka tävlingar som blir av/ställs in. Vissa väljer att skjuta upp sina arrangemang till nästa år. Håll därför utkik efter aktuell information på respektive arrangörs hemsida eller på www.polisidrott.se.

Svenska Polisidrottsförbundet

c/o Mikaela Kellner
Tegeluddsvägen 30 Telefon: 0708-38 13 20
115 40 Stockholm E-post: info@polisidrott.se

Långtidsplanering:

Svenska Polisidrottsförbundet söker ständigt efter arrangörer till kommande SPM. Om du och din polisidrottsförening är intresserade av att arrangera ett SPM – ta kontakt med kansliet för mer information eller läs mer på hemsidan: www.polisidrott.se/arrangorsinformation

VIKTIGT FRÅN FÖRENINGEN!

Rättelse!

I förra numret av SkånePolisen skrev vi en minnestext om Kent Jacobsson som har gått bort. Men tyvärr smög det in sig ett fel i bildtexten. Där står felaktigt Kent Jansson.

Skriv i tidningen!

Skriv text i Word. Ange tydligt vad som är rubrik och vem som författat texten. Det finns ingen begränsning i hur mycket text du får lov att skriva, så det är bara att skriva på. Bifoga högupplösta bilder och det är viktigt att dessa skickas i verklig storlek och de får inte ha legat ute på

Facebook, Instagram, WhatsApp, Twitter osv. eftersom detta innebär att bilderna är nerkrympta.

Skicka material till redaktören:

Ola Wahlberg
redaktion@skanepolisen.se.

Returadress ☐ Avflyttad
☒ Okänd ☐ Returpostnr och Ort ...
81 2214 28

Har eller ska du flytta? Får du inte tidningen längre?

Adressregistret till tidningen SkånePolisen är **inte** kopplad till officiellt adress- eller medlemsregister. Detta innebär att vi inte per automatik får besked på om du har eller ska flytta. *Du måste själv* meddela tidningen detta genom att skicka ett mail till info@skanepolisen.se.

Uppgifter vi behöver: Fullständigt namn • din gamla adress • den nya adressen dit tidningen ska skickas.

Vill du inte ha tidningen längre måste du också meddela detta, till adressen ovan.

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

.....
Namn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Bankgatan 20
233 31 Svedala

senast den 8 mars 2021

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport & Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok, som du kan läsa mer om på **sidan 16**, där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Alf Andersson, Eslöv
2. Håkan Swerre, Limhamn
3. Monica Johansson, Malmö

45 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin bok. (bild till vänster)

